Parafia dba o piękno liturgii

„Wszystko jednak niech odbywa się godnie i w ustalonym porządku”.

1 List do Koryntian 14, 40.

Parafia żyje liturgią także wtedy, gdy troszczy się o jej piękno. Nie chodzi jednak jedynie o estetykę zewnętrzną, ale o takie sprawowanie świętych obrzędów, które pomaga wiernym spotkać Boga. Piękno liturgii rodzi się z harmonii, szacunku, porządku i wierności Kościołowi. Sobór Watykański II przypomina, że liturgia jest „szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i źródłem, z którego wypływa cała jego moc”[1]. Skoro jest centrum życia Kościoła, wymaga szczególnej troski.

Oprawa liturgiczna obejmuje wiele elementów: godne sprawowanie Eucharystii, piękno śpiewu, odpowiednie przygotowanie ołtarza, troskę o szaty liturgiczne, naczynia święte, kwiaty, światło, ciszę i porządek w świątyni. Wszystko to nie jest dodatkiem, ale językiem, przez który liturgia przemawia. Kościół modli się nie tylko słowem, ale także znakiem, symbolem i przestrzenią.

Śpiew liturgiczny jest integralną częścią uroczystej liturgii[2]. Dlatego nie może być przypadkowy ani traktowany wyłącznie jako tło. Powinien prowadzić do modlitwy. Schola, chór, organista i kantor pełnią więc ważną posługę duchową.

Piękno liturgii wyraża się również w postawie wiernych. Punktualność, odpowiedni strój, skupienie, wspólne odpowiedzi, zachowanie ciszy przed Mszą Świętą i po niej - to wszystko buduje atmosferę modlitwy. Nieprzeszkadzanie innym w spotkaniu z Bogiem to także forma miłości bliźniego. Liturgia nie jest sprawą prywatną, lecz wspólnym dziełem całej parafii.

W świecie, który często jest chaotyczny i hałaśliwy, piękna liturgia staje się przestrzenią ładu i spokoju. Pomaga zatrzymać się, skupić i otworzyć serce na Boga. Wprowadza w doświadczenie *sacrum*, które nie narzuca się, ale zaprasza do spotkania serca z Sercem.

ZADANIE

- Jeśli Twoje predyspozycje lub sytuacja życiowa nie pozwalają bezpośrednio zaangażować się w służbę ołtarza, pomyśl, co możesz zrobić, aby liturgia w Twojej parafii była piękna. Może pomożesz w dekorowaniu kościoła (np. przygotowywanie kwiatów), w troskę o czystość świątyni lub pomoc w organizacji procesji i uroczystości parafialnych? Nawet prosta obecność, pełna skupienia i modlitwy, jest realnym wkładem w piękno liturgii.

[1] SOBÓR WATYKAŃSKI II, *Konstytucja o liturgii świętej*, nr 10.
[2] Zob. tamże, nr 112.